

दर्शीपाकसुवर्गैरलघटिका दक्षे करे संस्थिता
वामे चाक्षपयोधरो रश्मरी सौभाग्यमाहेश्वरी ।
भक्ताभीष्टकरी फलप्रदकरी काशीपुराधीश्वरी
भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातामृगेश्वरी ॥६॥
सर्वत्रायकरी महाभयहृदी माता कृपासागरी
दानानन्दकरी निरामयकरी विन्धेश्वरी श्रीधरी ।
साक्षान्मोक्षकरी सदाशिवकरी काशीपुराधीश्वरी
भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातामृगेश्वरी ॥९॥
अन्नपूर्णे सदा पूर्णे शङ्करप्राणबलभे ।
ज्ञानवैराग्यसिद्धये भिक्षां देहि नमोऽस्तु ते ॥११॥
इति श्रीशङ्कराचार्यविरचितमन्नपूर्णास्तोत्रं स-
माप्तं ॥ क्वचित् पुस्तके शङ्कराचार्यस्थाने वेदव्यास
इति पाठः ॥

अन्नप्राशनं, स्त्री, (अन्नस्य प्राशनं भोजनं यस्मिन्
तत् । अन्न + प्र + अश् + भावे ल्युट् ।) षष्ठे
भासि अष्टमे वा बालकस्य पश्चमे भासि सप्तमे
वा बालिकायाः प्रथमाभ्यङ्गरूपसंस्कारः । इति
स्मृतिः ॥ तस्य क्रमः । प्रोभनदिने द्रव्यज्ञानः द्रव-
द्विभ्राजः पिता सुचिनामानमग्निं संस्थाप्य
विरूपाक्षजपान्तां कुशखिडिकां समाप्य प्रकृत-
कर्मभारम्भे प्रादेशप्रणवणां घृताक्षां समिधं तूष्णी-
मभौ ऊत्वा महाव्याहृतिहोमं कुर्यात् । ततः
आच्येन तन्मन्त्रैः पञ्चाङ्गतीर्जुडयात् । ततः
पञ्चप्राणाणां होमः । ततो महाव्याहृतिहोमं
कृत्वा प्रादेशप्रणवणां घृताक्षां समिधं तूष्णीमभौ
ऊत्वा प्रकृतं कर्म समाप्य उदीच्यं प्राच्यायन-
होमादिवाग्देव्यानां कर्म निर्वर्त्य मन्त्रेण
कुमारस्य मुखे अन्नं दद्यात् । ततः कर्मकार-
यिष्टप्राङ्गाथ दक्षिणां दद्यात् । इति भवदेव-
भद्रः ॥ तस्य विहितदिनादि यथा,—
“ततोऽन्नप्राशनं षष्ठे भासि कार्यं यथाविधि ।
अष्टमे वाच कर्त्तव्यं यदेष्टं मङ्गलं कुले” ॥
षष्ठे इति मुख्यः कल्पः प्रागुक्तन्यायात् । ह्य-
चिन्तामयौ ।
“अन्नस्य प्राशनं कार्यं भासि षष्ठेऽष्टमे बुधैः ।
श्रीगान्धु पश्चमे भासि सप्तमे प्रजगौ सुनिः ॥
हादशीसप्तमीनन्दारिक्षासु पञ्चपर्णसु ।
बलमायुर्वशां हन्यात् शिशूनामन्नमक्षयं” ॥
सुजबलभीमे ।
“षष्ठे भासि निशाकरे शुभकरे रिक्तोतरे वा तिथौ
सौम्यादित्यसितेन्दुजीवदिवसे पक्षे च कृष्योतरे ।
प्राज्ञेप्रादिति पौष्णवैष्णवयुगे हस्तादिषट्कोत्तरे-
राभेयापतिपितृभैश्च नितरामन्नादिभक्तं शुभं” ॥
युगैरिति प्राज्ञेश्वादी प्रत्येकं सम्बध्यते । तथा-
चापि तिथ्यादिविज्ञेयं विवर्जयेत् ।
“हृषदहधनुर्मीनक्यालपेऽन्नमक्षयं ।
बिकोबाष्टकयूकान्धग्रहा यक्षधयाफलं ॥
दुष्टः शशधरो जपत् षष्ठाष्टयोऽन्नमक्षयं” ।
मार्कण्डेयः ।
“देवता पुरतस्तस्य पितुरङ्गस्य च ।
अक्षतस्य दातव्यमन्नं पात्रे च काक्षणे ।
मन्त्रान्यकनकोपेतं प्राशयेत् प्रायसं ततः ।

कृतप्राशनसुखे मातुर्जानन्तु तं न्यसेत् ॥
देवाग्रतोऽथ विन्यस्य शिल्पभाङ्गानि सर्वशः ।
प्रास्नायि चैव शस्त्रायि ततः पश्येत्तु लक्षणं ॥
प्रथमं यत् स्पृष्टोद्भासः शिल्पभाङ्गं स्वयं तथा ।
जीविका तस्य बालस्य तेनैव तु भविष्यति” ॥
इति ज्योतिस्तत्त्वं ॥
अन्नमयकोषः, पुं, (अन्नस्य विकारः अन्न + विका-
रार्थे मयट् । “आनन्दमयोऽध्यासादिति” प्रारी-
रकश्चे भाष्यकारोक्तम् ।) खूलगरीरं । इति
वेदान्तसारः ॥
अन्नमनं, स्त्री, (अन्नस्य मनं षष्ठोत्पत्त्यर्थः ।) मद्यं ।
यथा,—
“सुरा वै मलमन्नानां पुरीषं मलयुष्यते ।
तस्माद्भ्राह्मणराजन्यौ वैश्यश्च न सुरां पिबेत्” ॥
इति प्रायश्चित्तविवेकः ॥
अन्नविकारः, पुं, (अन्नस्य विकारः षष्ठोत्पत्त्यर्थः ।)
युक्तं । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अन्नकृतशोणित-
मांसादिपरिणामजन्ममद्योः । रेतः ।)
अन्नादः, पुं, (अन्नमसि युक्ते अन्न + अद् + अण् ।
विष्णुरन्नमन्नादकश्च जगदभिनृतया, तथाहि
अतौ “सदेव सौम्येदमय आसीदेकमेवाद्वितीय-
मित्युपक्रम्य तदैक्षत बद्ध स्यां प्रजायेय इत्यादि
शङ्करभाष्ये । “यच्चान्तकृतं यच्चान्तमन्नमन्नाद
एव च” ॥)
द्विष्युः । इति तस्य सहस्रनाममध्ये पठितः ॥
अन्नभोक्तारि चि ॥ (पराभोजनकारो ।)
अन्यः, चि, (अन् + बाङ्ल्यात् यः ।) असदृशः ।
इति मेदिनी ॥ प्रः ।
“चातकतापशररूपो जलधरभिन्नो भवे भवेत्तो-
ऽन्यः” । इति नीतिमात्रा ।
“सोऽयमन्येन वेगादुद्दामेन
द्विरुपतिना सन्निपत्याभिमुक्तः” ।
इति उत्तरचरिते । तत्पर्यायः । भिन्नः । २ अन्य-
तरः । ३ एकः । ४ त्वः । ५ इतरः ६ । इत्यमरः ॥
विजक्ष्णः । ७ । इति जटाधरः ॥ एकतरः ८ ।
नोमः ९ । इति शब्दरत्नावली ॥
अन्यत्, व्य, (अन् + बाङ्ल्यात् यत् ।) इतरं । भिन्नं ।
यथा देवदत्त आयातोऽन्यश्चदत्तः ।
“अन्यदेवास्य गार्भोर्धमन्यद्वैयं महीयते” ।
इत्यादौ तु स्त्रीविक्रमप्रथमेकवचनान्तान्यशब्द-
स्त्रीकारेणोपपत्तिरिति बोध्यं ।
अन्यतः, [स्] व्य, (अन्य + “सर्वविभक्तिभक्तसि-
किति” तसिच् ।) अन्यत् । अन्यस्मात् । यथा—
“एकतो हि धिगभुमगुणाच्चा-
मन्यतः कथमदःप्रतिजन्मः” । इति नैषधं ॥
अन्यतमः, चि, (अन्य + उतमच् ।) भिन्नतमः ।
बहूनां मध्ये निर्धारितैकः । इति व्याकरणं ॥
अनेकेर मध्ये एक इति भाषा ।
“एषामन्यतमे स्थाने यः साक्ष्यमदत्तं वदेत् ।
आसां महर्षिचर्याणां त्वान्यतमया तनुम्” ॥
इति मनुः ।) न्यायमते अनेकमेवावच्छिन्नप्रति-
योगिताकमेदः ॥

अन्यतरः, चि, (अन्य + उतरच् ।) अन्यः । इत्यमरः ॥
भिन्नतरः । इयोरन्धे निर्धारितैकः । इति व्याक-
रणं ॥ दुयेर मध्ये एक इति भाषा ।
“अधर्मेण च यः ह यथाधर्मेण पृच्छति ।
तयोरन्यतरः प्रैति विद्वेषं वाधिगच्छति” ॥
इति मनुः ।) न्यायमते इयावच्छिन्नप्रतियोगिता-
कमेदः ॥
अन्यतरेद्युः, [स्] व्य, (अन्यतरेस्मिन् दिवसे निपा-
तनात् एद्युसादेशः ।) अन्यतरदिने । दिनद्ययोर-
रेकतरदिने । इत्यमरः ॥
अन्यत्र, व्य, (अन्यस्मिन् + अन्य + चल् ।) वर्जनं ।
विना । यथा,—
“अन्यत्र निधनात् पत्न्युः पत्नी केशान्न वापयेद्” ।
इति प्राचीनाः । पत्न्युर्निधनादन्यत्र पतिमरणं
विनेत्यर्थः । स्थानान्तरं । यथा ।
“अन्यत्र यूयं कुसुमावचायं
कुसुमचक्षि करोमि सख्यः” ।
इति काव्यप्रकाशः । (कार्यान्तरे । क्रियान्तरे ।
“मधुपर्कं च यजे च पिठदेवतकर्मणि ।
अत्रैव पशवो हिंसा नान्यत्रैव त्रयीन्मनुः” ॥
इति मनुः ।
विषयान्तरे । प्रास्नान्तरे ।
“योऽगधीत्य द्विजो वेदमन्यत्र कुर्वते अन्नं ।
स जीवन्नेव शूद्रत्वमाप्नु गच्छति सान्वयः” ॥
इति मनुः ।)
अन्यथा, व्य, (अन्येन प्रकारेण अन्य + प्रकारार्थे
थाल् ।) परार्थः । मिथ्या । इति मेदिनी ॥ दुष्टं ।
इति शब्दरत्नावली ॥ अन्यप्रकारं । इति व्याक-
रणं ॥
“समावो गोपदेशेन शक्यते कर्त्तुमन्यथा” ।
इति पञ्चतन्त्रं । अन्यायेन । प्रास्नाविरोधेन । अय-
थायथम् ।
“अमात्याः प्राङ्गिवाको वा यत्कुर्युः कार्यमन्यथा ।
तत् स्वयं नृपतिः कुर्यात् तान् सहस्रस्य दृष्टयेत्” ॥
इति मनुः ।)
अन्यथासिद्धिः, स्त्री, (अन्यथा अन्यप्रकारेण सिद्धिः ।)
कार्याथवहितपूर्ववर्तित्वे सति कार्यानुत्पादकत्वं ।
सा पञ्चविधा । यथा । यत्कार्यं प्रति कारणास्य
पूर्ववर्तित्वा येन रूपेण गृह्यते तत्कार्यं प्रति
तन्मपमन्यथासिद्धं । यथा घटं प्रति दृष्टत्वं ॥ १ ॥
यस्य स्थातन्नेय अन्ययत्तिरेकौ न सः किन्तु
कारणमादायान्ययत्तिरेकौ तदन्यथासिद्धं । यथा
घटं प्रति दृष्टरूपं ॥ २ ॥ अर्थं प्रति पूर्ववर्तित्वां
गृहीत्वैव यस्य यत्कार्यं प्रति पूर्ववर्तित्वं गृह्यते
तस्य तत्कार्यं प्रति अन्यथासिद्धत्वं । यथा घटा-
दिकं प्रति आकाशस्य ॥ ३ ॥ यत्कार्यजनकं प्रति
पूर्ववर्तित्वं गृहीत्वैव यस्य यत्कार्यं प्रति पूर्ववर्तित्वं
गृह्यते तस्य तत्कार्यं प्रति अन्यथासिद्धत्वं । यथा
कुशाकपितुर्घटं प्रति ॥ ४ ॥ अथप्रकृतनियत-
पूर्ववर्तित्वस्य कारणत्वसम्भवे तद्विन्नमन्यथा-
सिद्धं । यथा घटं प्रति राक्षसादिः ॥ ५ ॥ इति
सिद्धान्तमुक्तावली ॥